

מה בוגרת בא עליה ובגרה לעצמה - Just as by a Boigeres when he comes upon her and she matures, it belongs to her

Overview

is explaining why by עליה ונישאת אבי there is no doubt that the קנס belongs to her. ¹ so just as by עליה ובגרה the קנס belongs to her, similarly by עליה ונישאת אבי the קנס belongs to her, for בגרות and נישואין are both מוציאת מרשות אב and בגרות and נישואין are similar in that they are מוציאת מרשות אב.

פירוש² דהא מצינו בוגרת שיוצאה מרשות אב לענין ממון³ -

The explanation why בגרה by קנסה לעצמה is **since we find** regarding a בוגרת **that she leaves the רשות of the father regarding monetary** issues, therefore it is logical to assume that the קנס which is a monetary issue should belong to her –

asks: תוספות

וקשה דהכי נמי נישואין מוציאת מרשות אב לענין ממון ואמאי צריך למילף מבוגרת⁴ -
And there is a difficulty, for נישואין as well are לענין ממון, so why do we need to derive from בוגרת that the קנס belongs to her.

answers: תוספות

ונראה דבא עליה ובגרה לעצמה נפקא לן מונתן⁵ לאבי הנערה⁶ -
And it appears to תוספות that we derive the rule of עליה ובגרה that the קנס belongs to her, from the פסוק of לאבי הנערה (and he should give it to the father of the נערה) -

דדרשין לאבי הנערה⁷ ולא לאבי בוגרת:

¹ The נישואה of a daughter do not belong to the father after she becomes a בוגרת, or after she becomes a נישואה.

² קנסה לעצמה is explaining why indeed by עליה ובגרה the rule is לעצמה.

³ See footnote # 1. Therefore just as by בוגרת (who is לענין ממון אב) she receives the קנס, similarly by a נישואה (since she too is לענין ממון אב), her קנס belongs to her as well.

⁴ According to our understanding now that the reason why by בוגרת the rule is לעצמה, because she is מוציאה מרשות אב, the same reason applies to נישואה, since she too is מוציאה מרשות אב, so obviously the קנס belongs to her. Why are we deriving נישואין from בוגרת, when they can each stand alone?!

⁵ The תורה writes (in כב, כט) regarding one who was מאנס a נערה בתולה that לאבי הנערה עמה השוכב.

⁶ It appears that תוספות is retracting what he previously said (see footnote # 3), and now maintains that the fact that a בוגרת (or a נישואה) is לענין ממון אב is not sufficient reason to assume that the קנס belongs to her. Rather it is derived from a פסוק which teaches that the father does not receive the קנס for his בוגרת daughter. Now that we know that by a לעצמה, we can derive נישואה from בוגרת since both are מוציאת מרשות אב.

⁷ A נערה definitely excludes a בוגרת (but it does not necessarily exclude a נישואה (who can also be a נערה).

How we expound it to mean that the קנס is given **לאבי הנערה**, but not **לאבי בוגרת**.

Summary

We derive that by a קנסה לעצמה from the פסוק of **לאבי הנערה**, but not **לאבי הבוגרת**.

Thinking it over

How can we derive from **לאבי הנערה** that **ונתן לאבי הנערה** that **קנסה לעצמה** בא עליה ובגרה, perhaps the **קנסה לעצמה** of **לאבי הבוגרת** מיעוט is when if the בא עליה was after she became a **בוגרת**, but not if בא עליה when she was a **נערה** and later she became a **בוגרת**?!